

303/2022

dispress

S blížícím se koncem naší sezóny a létem a letním soustředěním si pojdme zrekapitulovat uplynulých deset měsíců plných divadelních i rozhlasových projektů, píle i zábavy.

Sezona 21/22

První věc, co jsme v září udělali bylo, že jsme se řádně pochlubili prací odvedenou na loňském táboře. Od vlastivědek přes kulturky až po výstupy z ateliéru, to všechno se dočkalo své ozvěny. Dlouho jsme se ale neohlíželi.

Pro nejčerstvější Dismančata se podzim nesl ve znamení přípravky, Příšerek a příšerů. Ostatní čekalo několik perných měsíců, které byly skoro jakousi divadelní tour. Odstartovali jsme ji na začátku října kde jinde než v Minoru, jak jinak než vlajkovou loď repertoáru, Nebem. Ani ne týden nato nás Malá scéna přivítala znovu, tentokrát jsme si ale místo hromady kufrů přivezli velblouda.

Stihli jsme taky natočit videoklip k novému ročníku Say Hi a navštívit Thalie. O obojím jsme v Dispressu už psali, takže hurá do archivů, čtení není nikdy málo.

Vedle divadla a rozhlasu navíc stíháme i film, zavítali jsme tudíž na Young Film Fest a hojnou účastní jsme přispěli do Pražského filmového kufru. Delegaci porotců jsme vyslali taky na Czech Press Photo.

Na prknech jsme pokračovali dvojicí Jonatánů. V rozmezí čtyř dnů jsme vystoupili nejprve v „domácím“ Minoru, poté jsme přijeli jako hostující tým jen o pár ulic dál (nebo výš) do Činoherního klubu. To bylo v listopadu, který jsme vedle toho věnovali intenzivnímu zkoušení dvou dalších projektů. Zpátky do lesa nám sice překazil covid, ale Spolu do Bettéma se nakonec dočkalo svého znovuuvedení, tentokrát na Žofíně.

Společně jsme oslavili Vánoce (loni už podruhé) a pak jsme se přehoupli do letoška, který jsme chtěli věnovat o něco klidnějším aktivitám a pořádnému seznámení s naší novou vedoucí Magdou. Nebyli bychom to ale my, kdybychom si hned na leden nenadělili jednoho imaginárního kamaráda.

Nedlouho potom vystřídalo Jonatána v Minoru Nebe. Obě představení jsme zvládli i přes netradiční prostředí, dočasně jsme se totiž stěhovali do Itaky (a MLS na Arcibiskupské gymnázium).

Na konci února jsme vybrali reprezentanty do Pražského poetického setkání, kteří se do jednoho náležitě činili a jsme na ně taky patřičně hrdí. A hrdí jsme taky na náš asi největší letošní projekt – sérii rozhovorů a podcast Děti se ptají. Nejprve odborníků na Ukrajinu, potom znovu na Ukrajinu, ale děti z Česka i Ukrajiny, naposledy na inflaci. (Text o podcastu je v posledním Dispressu, další příležitost zapátrat v archivu,

podcast pak na webu.)

Po jarních prázdninách jsme konečně dali dohromady Zpátky do lesa, a i přes logistické překážky v podobě plachty nebo stromu (nebo slona) jsme uvedli obnovenou premiéru v Minoru. Opět jsme si taky zahráli dvojitého Jonatána – v Minoru a ve Mlejně – dostáváme se do čerstvé paměti... Divadelní sezónu jsme zakončili Pepitou opět na Malé scéně divadla Minor, v Café v Lese jsme popřáli Janě k 55. narozeninám.

Během jara jsme divadlo jenom nehráli, ale taky navštěvovali, koneckonců jedny dojmy si můžete přečíst přímo tady (výše nebo níže).

Připomenout se sluší jarní práci rozhlasového ateliéru, jehož členové přinesli nejen z našich představení několik nadmíru profesionálních reportáží a rozhovorů. Mimo své kolegy vyzpovídali třeba Jiřího Suchého a Jitku Molavcovou, ptali se na benefiční projekt Kdyby tisíc klarinetů. Všechny reportáže najdete na našem webu.

Mladší soubor věnoval v posledních měsících čtvrtky práci s texty Jiřího Koláře. I oni se dočkají výstupu, v Rozhlase natočili pořad s těmito zapeklitými, ale krásnými, texty. Ještě jste ho neslyšeli, ale brzo ho uslyšíte.

To je všechno. Uvidíme se na táboře!

FiSv

Paměť národa

Nedávno jsme se Samem namlouvali dva velmi zajímavé příběhy pro interaktivní výstavu Paměti národa, která se koná od března 2022 v Pardubicích. První ze zajímavých příběhů byl o odbojářce Jaryně Mlchové. Jaryna vystudovala chemickou školu. Své znalosti, co se ve škole naučila využila na pomoc Židům, a zachránila je tak před transportem. Smíchala chemikálie, které způsobily zežloutnutí kůže a zvracení. Tím Jaryna zachránila mnoho Židů.

Druhý velmi statečný člověk se jmenuje Tomáš Sedláček. Byl to armádní generál, který bojoval proti nacistům v Anglii a Francii za Druhé světové války. Po válce ho komunisti zatkl za zločiny, které nespáchal. Přiznání si vynucovali mučením. Tomáš byl ve vězení 25 let. I po všech strašných zkušenostech se Jaryna dožila 96 let a Tomáš 94 let. Nejvíc mě děsí, že tohle se děje i dnes, že to není minulost.

Abych nekončila tak smutně, natáčení mě neskutečně moc bavilo! To, jak jsme se se Samem v příběhu doplňovali, že byly naše pasáže propletené s vyprávěním skutečné Jaryny a Tomáše, i to, jak nás pan režisér vedl, všechno bylo moc zajímavé. Kdybyste měli náhodou cestu do Pardubic, tak víte, kam se můžete jít podívat.

SáFa

Cyrano z Bergeracu

Na začátku května jsme se vypravili do Švandova divadla s asistenty Justýnou a Vaškem podívat se na představení Cyrano z Bergeracu. Přestože je tato divadelní hra francouzského dramatika Edmonda Rostanda už skoro 150 let stará, bylo představení velmi moderně pojaté, bylo přenesené do dnešní doby, ale význam a příběh mu zůstaly.

Hra trvala něco přes dvě hodiny, ale v polovině byla přestávka a mohli jsme si dát něco k jídlu a k pití a hru probrat. Představení se mi moc líbilo, herci byli skvělí a rozhodně doporučuji se na představení podívat. (Pokud na něj půjdete, tak doporučuji si něco málo o něm zjistit předem, aby vám neunikl smysl.)

MiŠtě

DRDS
Dismanův rozhlasový
dětský soubor

Připravili: Sára Faltová, Míra Štěpánová, Filip Svoboda; foto: Sara Baalbaki, Josef Kaňka, Petr Gojda, Paměť národa, Švandovo divadlo; grafika: Magdalena Martinovská

